

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

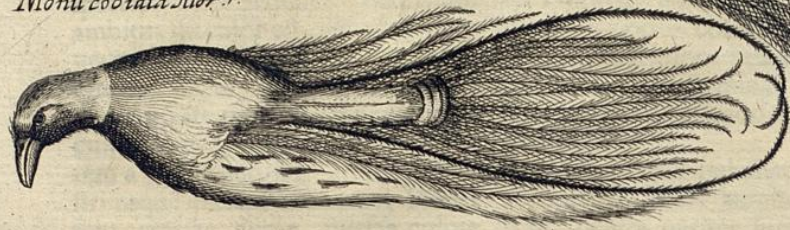
VD18 90528921

Illustration: Tab. 55. Auis Paradisia S. Manucodiata. Paradeis Vogel [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Monucodiata Aldr.

Monucodiata 2 Aldr.

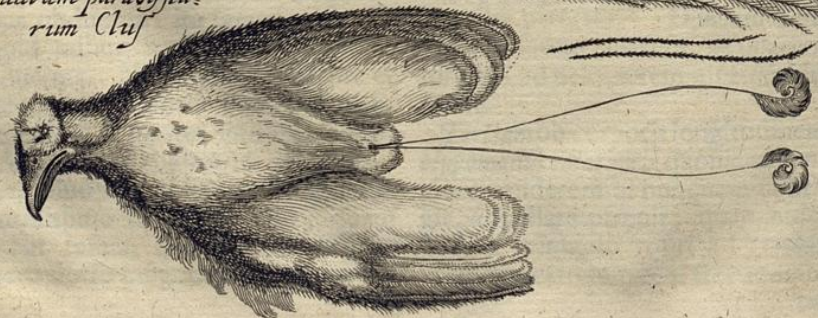
Manucodiata longa.

*Paradisea avis
Maioris generis
Clus*

*Rex avium paradysa-
rum Clus*

tes longa erat et ad duos palmos, cum alae complicatae sunt, lata. Rostrum erat satis aduncum, in supina maxima parte tres digitos longum, in inferna uero paulo breuius. Tota uero auis erat alba, praeter nempe collum et uentrem, quorum color est castaneus. Superior capitis pars ferruginea, quem colorem flauus excipit, ut hunc uiridis. Prope dorsum pennae admodum prominebant longitudine duorum uel trium digitorum. Erat praeterea unicum duntaxat aui filum idque asperiusculum et admodum flexibile, quare alterum casu quodam amissum fuisse existimare debemus.

Quarta a rostri principio ad alarum extremitatem usque commensurata duos dodrantes explebat. Rostrum pro corporis exiguitate longissimum, nigrum et quodammodo aduncum. Capitis, colli et alarum pennae nigrescebant, ubi tamen rostro adnectebantur, flauescebant. Cirrum prope ceruicem

tres propemodum digitos altum habebat, rigidum, coloris flauique ex setis potius, quam pennis, constare uidebatur atque eo maxime a subsequenti manucodiata differebat.

Ultima magnitudine est turdellae, mirae leuitatis, alis oblongis praedita, teneris et uisui peruiis et pennis (si pennae dici possunt potius, quam setae, deplumes enim sunt) duarum longis, angustis, nigris, duritie cornea, pedes nulli, perpetuo uolat nec usquam quiescit, nisi in arbore aliqua, longis illis setis ramo implicata pendens. Nulla naus tam celeriter pergit et tam procul a continente, quam non circumuolet.

Huc RHYNDACE Ctesiae pertinere uidetur, quae oui magnitudine, gallinacei forte, in Persis nascitur. Hesychio et Phauorino auis est quam ἡλικὸν περιεργὰ id est, columbae magnitudine. Nonnullis pluuiialis auis dicitur nec solido cibo uescitur.

CAPVT II.

De Auibus Daie, Guitguit, Maia, Xochitenacatl et laiauhquitotl etc.

Americanis nominibus utimur, quia de exoticis nos acturos recepimus. Posset et Latina imponi, quod Nierembergius fecit, sed metuimus, ne lectoris iudicium turbetur. Vnicuique ad sua genera unamquamque reuocare licebit. Auis DAIE columbam non excedit. Nidum quatuor spithamas altum, locis sabulosis cauda ac pedibus excauat. In eo oua per imbres anserinis maiora et pugnum fere lata, quinquagena pluraue citra albumen, crassae et pinguis substantiae ponit. Excluduntur haec citra incubantis parentis opem atque teporem. Exclusi pulli statim euolant. Auis est commode edulis. Oua asfa coctaque boni et pinguis sunt alimenti, frixa mali et concoctu difficilis.

GVITGVIT minima est auicula, regulo similis, uiridi colore et suaui

nutrimento. Ea est naturae rerum uis, ut haec tanta auis ac fere nulla audeat persequi coruorum extrema eosque cogat ubilibet latitare et se aduersus illam in arundinetis tueri. Corripetam Nierembergius dixit.

MAIAE color fuluus est et in colli postica parte caput, (dictu admirandum et nulli alii animali concessum) uenter primusque nutrimenti receptaculum, si auctoribus credendum. Gregatim in Cuba uolant et oryzae, cuius maximus apud eas gentes prouentus, fata deuastant. Cedunt mensis et grati multique nutrimentiesse dicuntur.

XOCHITENACATL columbae est par, rostro crasso acuminato et nigro. Oculis nigris, iridelutea, alis caudaque albo et nigro colore uariatis, taenia nigra a rostro ad dextrum usque pectoris procedente, alis